

BUKWICZKA (2) *sb f*

sg *N* bukwiczka (1). \diamond *A* bukwiczkę (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Dem. od „bukwica” (2) : Náfęc owo bukwiczkę z miłym Kopytnikiem/ Więc z rumieniem/ z dzięgielem/ s pánem podroźnikiem Ták nam drogo przedáią RejWiz 61; RejZwierc 60.

KN